

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: staż. K. G.

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Poznaniu Jerzego Maćkowiaka

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2017r. sprawy:

P. B. (...)

syna J. i B. zd. S.

ur. (...) w K.

skazanego wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 października 2010r. sygn. akt II. K. 500/10, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art.288 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione dnia 6 maja 2010r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata, przy czym postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014r., sygn.. akt II.Ko.166/14 zarządzono jej wykonanie,

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 marca 2012r. , sygn.. akt II.K.1065/11 za ciągi przestępstw z art.91 § 1 kk :

-czterech z art.226 § 1 kk popełnionych dnia 14 października 2011r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

-dwóch z art.222 § 1 kk popełnionych dnia 14 października 2011r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

przy czym jednostkowe kary ograniczenia wolności zostały połączone i orzeczono karę łączną 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w okresie od dnia 14 października 2011r. do dnia 15 października 2011r. tj.2 dni, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dniom ograniczenia wolności i tym samym uznano orzeczoną karę za wykonaną co do 4 dni, a postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013r., sygn. Ko.1416/13 karę 10 miesięcy ograniczenia wolności uznano za wykonaną w całości,

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 listopada 2013r., sygn. akt II. K. 357/13 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione dnia 27 stycznia 2013r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat oraz grzywnę wolności 50 stawek dziennych po 10 zł i nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych, przy czym karę grzywny skazany wykonał dnia 2 czerwca 2014r., zaś postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016r., sygn. akt II.Ko.2541/16 zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności,

IV. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 23 września 2016r., sygn. akt II. K. 395/16 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione dnia 30 stycznia 2016r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 11 stycznia 2017r. , sygn.. akt II.K.619/16 za przestępstwa :

- z art.278 § 1 kk popełnione w okresie od dnia 17 czerwca 2016r. do dnia 18 czerwca 2016r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 190 § 1 kk popełnione dnia 25 czerwca 2016r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności zostały połączone i orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. akt II.K.51/17, kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach I, III, IV i V zostały połączone i orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet tejsze kary zaliczone zostały okresy od 23 maja 2015r. do 13 stycznia 2016r., od 30 do 31 stycznia 2016r. i od 17 października 2016r. do 19 kwietnia 2017r., karę tę skazany ma odbywać w okresie od 19 kwietnia 2018r. do 3 stycznia 2020r.

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 marca 2017r., sygn. akt II. K. 817/16 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione dnia 28 lipca 2016r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, karę tę skazany obecnie odbywa- od 19 kwietnia 2017r., zaś koniec kary przypada na 19 kwietnia 2018r. ,

VII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2017r., sygn. akt XVI. K. 17/17 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art.159 kk i art.157 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.64 § 1 kk popełnione dnia 15 sierpnia 2016r., na karę 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 sierpnia 2016r. do dnia 17 października 2016r., w pozostałej części karę tę skazany ma odbywać w okresie od 2 maja 2020r. do 27 lutego 2025r.,

VIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 czerwca 2017r., sygn. akt II. K. 814/16 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione dnia 9 sierpnia 2016r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany ma odbywać w okresie od 3 stycznia 2020r. do 2 maja 2020r.

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk łączy skazanemu P. B. kary pozbawienia wolności wymienione wyżej, a orzeczone : wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. akt II.K.51/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 marca 2017r., sygn. akt II.K.817/16, wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2017r. sygn. akt XVI.K.17/17 oraz Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 czerwca 2017r. sygn. akt II. K. 814/16 i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności,

2. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,

3. na podstawie 572 kpk w zw. z art.17 § 1pkt 7 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie skazania w sprawie II.K.1065/11 Sądu Rejonowego w Lesznie,

4. na podstawie 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbywania kar oraz tymczasowego aresztowania od 23 maja 2015r. do 13 stycznia 2016r., od 30 do 31 stycznia 2016r. i od 17 października 2016r. do 19 kwietnia 2017r. oraz od 15 sierpnia 2016r. do 17 października 2016r.,

5. na podstawie art. 626 § 1 kpk i art.624 § 1 kpk w zw. z art.632 pkt 2 kpk oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia P. B. od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym - nie wymierza mu opłaty i kosztami tymi obciąża Skarb Państwa,

6. na podstawie § 2 ust. 1, § 3, § 17 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 r., poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Ł. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i sześćdziesiąt setnych) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu,

SSO Agnieszka Kędzierska

UZASADNIENIE

W dniu 1 sierpnia 2017 roku, do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek Dyrektora Zakładu Karnego we W., w którym to Zakładzie osadzony jest P. B., o wydanie w stosunku do tego skazanego wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wobec niego w sprawach: II. K. 817/16 Sądu Rejonowego w Lesznie, II. K. 51/17 Sądu Rejonowego w Lesznie, II. K. 814/16 Sądu Rejonowego w Lesznie oraz XVI. K. 17/17 Sądu Rejonowego w Poznaniu.

Sąd ustalił co następuje:

P. B. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 października 2010r. sygn. akt II. K. 500/10, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i art.288 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione dnia 6 maja 2010r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata, przy czym postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014r., sygn. akt II.Ko.166/14 zarządzono jej wykonanie,

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 marca 2012r. , sygn.. akt II.K.1065/11 za ciągi przestępstw z art.91 § 1 kk :

- czterech z art.226 § 1 kk popełnionych dnia 14 października 2011r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

-dwóch z art.222 § 1 kk popełnionych dnia 14 października 2011r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

przy czym jednostkowe kary ograniczenia wolności zostały połączone i orzeczono karę łączną 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w okresie od dnia 14 października 2011r. do dnia 15 października 2011r. tj.2 dni, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dniom ograniczenia wolności i tym samym uznano orzeczoną karę za wykonaną co do 4 dni, a postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013r., sygn. Ko.1416/13 karę 10 miesięcy ograniczenia wolności uznano za wykonaną w całości,

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 listopada 2013r., sygn. akt II. K. 357/13 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione dnia 27 stycznia 2013r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat oraz grzywnę wolności 50 stawek dziennych po 10 zł i nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych, przy czym karę grzywny skazany wykonał dnia 2 czerwca 2014r., zaś postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016r., sygn. akt II.Ko.2541/16 zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności,

IV. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 23 września 2016r., sygn. akt II. K. 395/16 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione dnia 30 stycznia 2016r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 11 stycznia 2017r. , sygn.. akt II.K.619/16 za przestępstwa :

- z art.278 § 1 kk popełnione w okresie od dnia 17 czerwca 2016r. do dnia 18 czerwca 2016r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 190 § 1 kk popełnione dnia 25 czerwca 2016r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności zostały połączone i orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. akt II.K.51/17, kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach **I, III, IV i V** zostały połączone i orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet tejsze kary zaliczone zostały okresy od 23 maja 2015r. do 13 stycznia 2016r. (kara wykonywana w systemie dozoru elektronicznego), od 30 do 31 stycznia 2016r. i od 17 października 2016r. do 19 kwietnia 2017r., karę tę skazany ma odbywać w okresie od 19 kwietnia 2018r. do 3 stycznia 2020r.

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 marca 2017r., sygn. akt II. K. 817/16 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione dnia 28 lipca 2016r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, karę tę skazany obecnie odbywa - od 19 kwietnia 2017r., zaś koniec kary przypada na 19 kwietnia 2018r. ,

VII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2017r., sygn. akt XVI. K. 17/17 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art.159 kk i art.157 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.64 § 1 kk popełnione dnia 15 sierpnia 2016r., na karę 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 sierpnia 2016r. do dnia 17 października 2016r., w pozostałej części karę tę skazany ma odbywać w okresie od 2 maja 2020r. do 27 lutego 2025r.,

VIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 czerwca 2017r., sygn. akt II. K. 814/16 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełnione dnia 9 sierpnia 2016r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany ma odbywać w okresie od 3 stycznia 2020r. do 2 maja 2020r.

Skazany P. B. ma 25 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym we W.. Przed osadzeniem mieszkał z matką i utrzymywał się z pracy na budowie, nadto – uczęszczał do szkoły zawodowej, jednak nie zdobył zawodu. W izolacji penitencjarnej skazany przebywa obecnie od 18 sierpnia 2016r., a do Zakładu Karnego we W. został przetransportowany 10 maja 2017r. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, jednak z zadań z niego wynikających dotąd nie wywiązał się. Nie był nagradzany regulaminowo, ani karany dyscyplinarnie. W grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, wobec przełożonych przyjmuje postawy poprawne. Dbą w sposób dobry o porządek w celi i higienę osobistą. Od końca lipca jest zatrudniony w grupie remontowej (...), poza tym czas wolny przeznaczą na zajęcia własne w celi mieszkalnej.

Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, a w stosunku do popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Nie odnotowano ze strony skazanego zachowań agresywnych, samoagresji, nie stosowano wobec niego ze środków przymusu bezpośredniego. Nie korzysta on z systemu przepustowego. Został zakwalifikowany do nauczania w (...) w liceum ogólnokształcącym.

U skazanego nie stwierdzono uzależnienia od alkoholu, zalecono jedynie udział w zajęciach z zakresu profilaktyki alkoholowej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wniosku o wydanie wyroku łącznego (k.2-3), informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. P. B. (k.29-31), opinii o skazanym z informacją o pobytach w zakładach karnych (k.63-66), odpisów wyroków z danymi odbyciem kar (k.27-28, 34-35, 37, 39-40, 42-43, 50-52, 55-56, 69-70), akt sprawy XVI. Wp.116/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu, II. K.619/16, II. K. 814/16, II. K. 817/16, II.K.357/13, II.K.500/10, II.K.1065/11, II.K.51/17 Sądu Rejonowego w Lesznie (w zw. z k.77).

Sąd zważył co następuje:

Sąd w świetle zebranych dokumentów uznał, że wobec skazanego P. B. należało rozważyć w pierwszej kolejności połączenie wymierzonych co do niego kar na podstawie przepisów regulujących karę łączną, które weszły w życie z

dniem 1 lipca 2015r., bowiem ostatnie prawomocne skazanie miało miejsce po tej dacie. Jak wynika z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Skoro zatem skazania w sprawach wymienionych wyżej w punktach IV-VIII miały miejsce po wejściu w życie tejże ustawy, to Sąd winien rozważyć stosowanie w pierwszej kolejności przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym tą ustawą, jednak zgodnie z art. 4 § 1 kk konieczne było rozważenie też możliwości zastosowania uprzednio obowiązujących przepisów w przypadku gdyby były korzystniejsze.

Na podstawie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015r, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu kary lub kary łączne, co w przedmiotowej sprawie pozwalało połączyć kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. akt II.K.51/17, Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 marca 2017r., sygn. akt II.K.817/16, wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2017r., sygn. akt XVI.K.17/17 oraz Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 1 czerwca 2017r., sygn. akt II.K.814/16. Powyższe kary nie zostały jeszcze wykonane, zatem można było je objąć karą łączną w wyroku łącznym.

Granice, w jakich może być orzeczona kara łączna w wyroku łącznym, określa art. 86 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Natomiast zgodnie z art.87 kk, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W tych warunkach, stosując przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r. Sąd mógł wymierzyć skazanemu P. B. karę łączną w granicach od 5 lat pozbawienia wolności do 9 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (zaś do osobnego wykonania pozostałaby kara orzeczona w sprawie II.K.1065/11).

Jednocześnie, należało rozważyć możliwość połączenia kar wymierzonych skazanemu na podstawie przepisów o karze łącznej sprzed nowelizacji 1 lipca 2015r. Zgodnie z normą zawartą w art. 85 kk wówczas obowiązującym, kara łączna (w wyroku łącznym) może zostać orzeczona wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu. W konsekwencji, dla wydania wyroku łącznego konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek – popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok za którekolwiek z nich oraz orzeczenia za te przestępstwa kar, które nadają się do połączenia.

W przypadku skazanego, tak rozumiany art.85 (d)kk stworzyłby sytuację, w której połączeniu mogłyby ulec kary orzeczone wyrokami w sprawach II.K.395/16, II.K.619/16, II.K.817/16, XVI.K.17/17 i II.K. 814/16, bowiem w przypadku wyroków wcześniejszych nie została spełniona przesłanka czasowa (przeciwnie - każdy kolejny czyn popełniany był po zapadnięciu wyroku za czyn poprzedni). Oznaczałoby to, że granicami możliwej do orzeczenia kary łącznej byłyby 5 lat pozbawienia wolności – 8 lat pozbawienia wolności, z tym że do osobnego wykonania pozostałaby kary orzeczone w sprawach II.K.500/10, II.K.1065/11 i II.K.357/13.

Należy zauważyć iż – na gruncie art.85 kk w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r. - Sąd podziela stanowisko, zgodnie z którym „Pogląd, że granice kary łącznej, wyznaczone treścią wyroku łącznego, są trwałe i przysługuje im przymiot powagi rzeczy osądzonej w każdych warunkach, nie znajduje wsparcia normatywnego, a zwłaszcza w przepisie art. 575 § 1 kpk. Przepis ten wyraża w pewnym sensie przeciwstawną temu pogładowi normę. Wynika z niej, że wyrok łączny traci moc z chwilą wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego skazania dotychczas łączone oraz kolejne, wcześniej nieuwzględnione, jeśli tylko dotyczą przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 kk). Utrata mocy wyroku łącznego z chwilą wydania nowego wyroku łącznego oznacza, że poprzednie połączenie kar tego samego

rodzaju ulega rozwiązaniu, a podstawą nowego łączenia stają się kary wymierzone za poszczególne przestępstwa. Węzeł kary łącznej (kar łącznych) orzeczonej w poprzednim wyroku traci moc, a granice nowej kary łącznej, która ma zostać orzeczona określa przepis art. 86 § 1 kk ” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 listopada 2009 roku w sprawie VKK 148/09). Tym samym, górna granica możliwej do orzeczenia kary łącznej będzie zawsze stanowić sumę kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa bądź ciągi przestępstw tworzące konkretny realny zbieg przestępstw. Na wysokość potencjalnej górnej granicy kary łącznej nie będzie mieć natomiast wpływu wysokość orzeczonej uprzednio kary łącznej za część przestępstw lub ciągów przestępstw wchodzących w skład konkretnego zbiegu. Przy uwzględnieniu powyższego, z porównania wynika iż stosowanie przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015r. nie byłoby korzystniejsze dla skazanego, zatem - Sąd zastosował przepisy o karze łącznej w obecnym brzmieniu.

Ostatecznie więc, na podstawie obecnie obowiązującej regulacji i we wskazanych wyżej granicach, Sąd orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności.

Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochłaniania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych kilkoma prawomocnymi wyrokami powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się czynami, co w poważnej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar (wymierzenia kary w wysokości równej karze najwyższej spośród wcześniej orzeczonych, która „pochłania” pozostałe kary). W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji (sumowania poszczególnych kar). Jak podkreśla się w orzecznictwie priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (polegająca na obostrzeniu najsurowszej z kar poprzednio wymierzonych), zaś kara łączna orzeczona na podstawie absorpcji lub kumulacji – jedynie wyjątkiem. Zasada kumulacji może być bowiem uznana za niesprawiedliwą formę odpłaty, zaś zasada absorpcji za nieuzasadnioną postać nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 106/2005). Zasada asperacji z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw (do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z przestępstw pozostających w zbiegu) z drugiej zaś umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych. Sąd podziela pogląd, iż "zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej niż dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne" (wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II AKa 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21).

Ponadto, nie można automatycznie przyjmować, że podobieństwo popełnianych przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie. Taka okoliczność może bowiem świadczyć o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 stycznia 2011 roku w sprawie II K 172/10, opubl. OSNKW 2011/2/13, Biul.SN 2011/2/12).

Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków

i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz. 39).

Sąd wskazuje, iż przestępstwa wchodzące w skład realnego zbiegu, zostały popełnione przez P. B. w okresie 6 lat (od maja 2010r. do sierpnia 2016r.) i były to przede wszystkim czyny przeciwko mieniu, ale i życiu i zdrowiu oraz wolności. Zatem skazany przez długi czas trwał w popełnianiu przestępstw i to przeciwko różnym dobrom prawem chronionym, co nakazuje sięgnięcie w znacznym stopniu do zasady kumulacji. W ocenie Sądu ilość popełnionych przestępstw świadczy o niepoprawności sprawcy i nie pozwala na sformułowanie pozytywnej dla niego prognozy kryminologicznej, z której wynikałoby, że kara łączna w wysokości najsurowszej z kar jednostkowych byłaby wystarczającą oceną działalności sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104).

Sąd wskazuje, iż kara łączna ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to jednak sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach, to jest w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19 października 2007 roku w sprawie II AKa183/07).

Sąd wziął pod uwagę i to, że skazany karę w okresie do 23 maja 2015r. do 13 stycznia 2016r. odbywał w systemie dozoru elektronicznego, który to nie został przez niego stosownie doceniony, skoro następnie w lipcu i sierpniu 2016r. dopuścił się trzech kolejnych przestępstw.

Zarazem jednak, Sąd uwzględnił aktualną postawę skazanego – pozytywną opinię o nim z zakładu karnego, fakt iż podjął zatrudnienie oraz naukę. Jak wynika z nadesłanej opinii, P. B. w warunkach izolacji penitencjarnej zachowuje się pozytywnie, należy zatem uznać, że proces resocjalizacji skazanego przebiega pomyślnie. W konsekwencji, pozytywne zachowanie skazanego w trakcie osadzenia, stanowi okoliczność wpływającą na złagodzenie kary łącznej.

Ostatecznie Sąd uznał iż właściwą będzie kara 8 lat pozbawienia wolności. Takie ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności spełnia też swoje cele zarówno w odniesieniu do zasad prewencji indywidualnej jak również ogólnej, stanowić będzie dostateczną dolegliwość dla skazanego, nie budząc powszechnego poczucia nadmiernej łagodności kary. Jednocześnie, uniknięcie stosowania zasady pełnej absorpcji spowoduje, iż orzeczona kara nie będzie miała demoralizującego wpływu na skazanego. Z drugiej jednak strony, ukształtowanie kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności spowoduje, iż skazany opuści Zakład Karny zdecydowanie wcześniej, niż stałoby się to, gdyby odbywał kolejno orzeczone wobec niego kary jednostkowe za przestępstwa tworzące realny zbieg - w wymiarze 9 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności - **punkt 1 wyroku**.

W pozostałym zakresie połączone wyroki Sąd pozostawił do odrębnego wykonania **punkt 2 wyroku**.

Na podstawie art. 572 kpk w zw. z art.17 § 1pkt 7 kpk Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie skazania w sprawie II.K.1065/11 Sądu Rejonowego w Lesznie. Kara orzeczona tym wyrokiem jako w przeszłości już wykonana była także poddana osądowi w sprawie o wydanie wyroku łącznego II.K.51/17 Sądu Rejonowego w Lesznie i postępowanie w tym zakresie było umorzone (**punkt 3 wyroku**).

Na podstawie 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd **w punkcie 4 wyroku** zaliczył skazanemu okresy odbywania kar oraz tymczasowego aresztowania od 23 maja 2015r. do 13 stycznia 2016r., od 30 do 31 stycznia 2016r. i od 17 października 2016r. do 19 kwietnia 2017r. (okresy odbyte i zaliczone w sprawie II.K.51/17 Sądu Rejonowego w Lesznie) oraz od 15 sierpnia 2016r. do 17 października 2016r. (w sprawie XVI.K.17/17 Sądu

Okręgowego w Poznaniu). Nadto, zaliczeniu podlegać będzie okres obecnie odbywanej kary w sprawie II.K.817/16 Sądu Rejonowego w Lesznie (od 19 kwietnia 2017r.).

Na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 5 wyroku** Sąd orzekł o kosztach postępowania. Na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając iż uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na odbywanie długoterminowej kary pozbawienia wolności. Odnośnie części postępowania umorzonego – na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania obciążają Skarb Państwa.

Ponieważ skazany korzystał w toku postępowania sądowego z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu (art.451 kpk w zw. z art.573 § 2 kpk- k.44), która to nie została opłacona nawet w części, na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 6 wyroku** należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. kwotę 147,60 zł.

SSO Agnieszka Kędzierska